

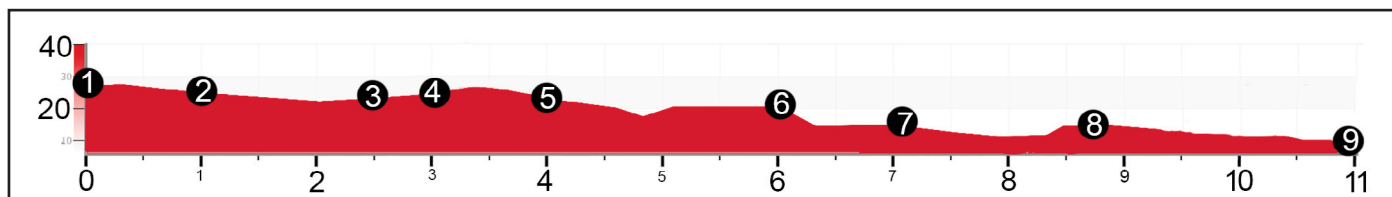
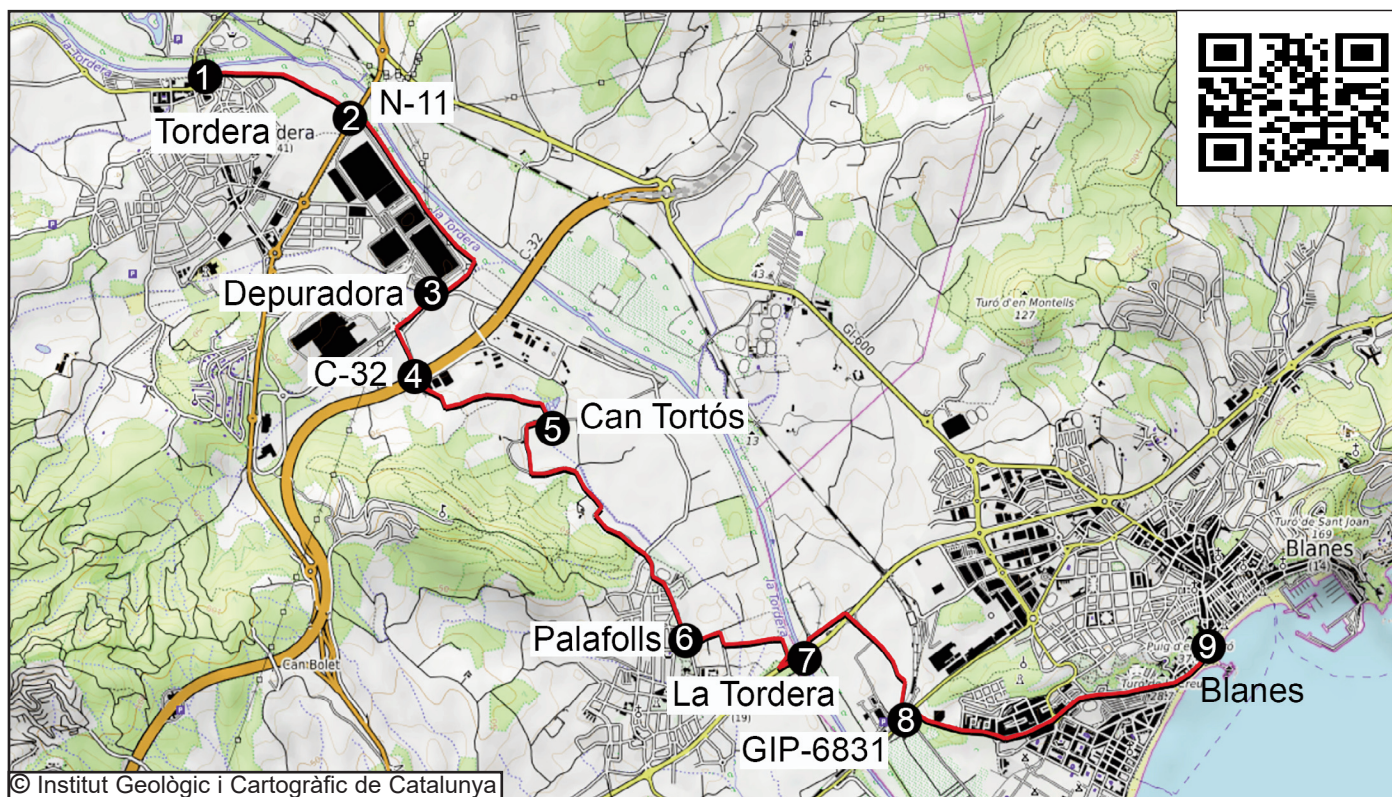
SENDER DE LA VIA AUGUSTA

Variant per la costa Central

03/05/2025 Segon tram: Tordera - Blanes

Associació Excursionista d'Etnografia i Folklore
 Avinyó, 19 pral. 08002 Barcelona - tel: 933 022 730
 c/e: infoaeef@gmail.com - www.aeef-barcelona.org/camidesantjaume

Recorregut a peu: Sortirem de la pl. de la Concòrdia de Torera, prendrem el c. Puigvert en paral·lel al riu i passarem sota el pont de Ferro, més endavant arribem a una bifurcació on anirem recte per creuar per un pas soterrani la carretera N-11 i seguirem amb la Tordera a l'esquerra i les naus d'una gran indústria a la dreta, al final d'aquesta indústria la pista fa un gir a la dreta i més endavant deixarem a la dreta la depuradora de Tordera, poc després arribarem a una rotonda on anirem a l'esquerra i per un pont creuarem la riera de Reixac, seguirem per una zona industrial i creuarem l'autopista C-32 per un pas soterrani; aviat deixarem el vial pavimentat i anirem a l'esquerra per una pista que és el Camí de Tordera a Palafolls i seguirem entre camps de conreu fins a una bifurcació que al davant hi ha un hivernacle de Can Tortós, seguirem la pista a la dreta tot contornejant l'hivernacle, deixarem una pista a la dreta i arribarem a una bifurcació on prendrem la pista de l'esquerra; més endavant deixarem a la dreta l'accés a can Garsó i la pista ens portarà a la pl. de Roig i Arpí de Palafolls, anirem a l'esquerra pel Camí de l'Esperança al final del qual anirem a la dreta pel c. Xon Moner, més endavant anirem a l'esquerra pel c. Xon Comes que es continua pel c. Sant Jordi, que aviat el deixem per prendre una pista a l'esquerra entre camps de conreu, al final de la qual retrobarem la Tordera i seguirem una pista cap a la dreta en paral·lel al riu. En una bifurcació anirem a la dreta per un camí que ens farà pujar a la carretera B-682 i la seguirem a l'esquerra i per ella creuarem la Tordera i tot seguit anirem a l'esquerra, deixarem un càrting a la dreta i la depuradora de Blanes a l'esquerra i arribarem a una bifurcació on prendrem una pista a la dreta per passar sota la carretera B-682 i seguirem entre camps de conreu; al final de la pista anirem a l'esquerra, passarem sota les vies del tren i arribarem a una rotonda de la carretera GIP-6831, la creuarem i seguirem per l'av. Catalunya que ens portarà a la pl. dels Països Catalans, on prendrem el pg. de la Marina a l'esquerra que ens portarà a la pl. Catalunya, final de la caminada.

Palafolls

El municipi està constituït de les següents parts: Poble de Sant Genís de Palafolls (format per Sant Genís, on es troba l'església romànica i la urbanització Ciutat Jardí), el barri de Santa Maria, el barri de Sant Lluís, Mas Carbó, Mas Reixac (compartit amb Tordera i les Ferreries; aquesta última és la part del centre on hi ha l'església de l'Assumpció de la Mare de Déu, obra de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca (Alella, 14 de gener de 1808 - Barcelona, 14 d'octubre de 1888), l'ajuntament, les escoles, etc.

El castell de Palafolls és un edifici militar medieval situat dalt del turó del Castell al municipi de Palafolls (Maresme) i prop de la costa. La fortalesa es troba a la cresta d'una muntanya allargada i de poca elevació que s'estén de nord-oest a sud-est i quasi paral·lela al riu Tordera. Molt enrunat, fou construït dominant la panoràmica del curs baix i la plana fèrtil del riu Tordera, en un lloc estratègic per controlar el camí ral de Girona a Barcelona per la costa. Va esdevenir centre de la important baronia de Palafolls dins el comtat de Girona, jurisdicció de la qual s'estenia pels actuals termes de Malgrat, Palafolls, Santa Susanna i part de Blanes. És un edifici declarat bé cultural d'interès nacional.

El nom deriva de Palatiolo i hi ha indicis que l'indret era fortificat de molt abans. Les aigües de la Tordera, aprofitades amb séquies i valls, servien per a regar les terres i per als molins bladers, paperers i drapers que s'hi establiren en emfiteusi, monopoli de la baronia. Sembla que el segle XIII el castell de Palafolls era ja una gran fortalesa. La major part de les construccions es consideren bastides entre els segles XII i XV.

Blanes

Marc Porci Cató arriba el 195 aC per conquerir aquestes terres als indígenes, i especialment durant el segle I aC es comença a romanitzar i la població autòctona i la itàlica tendrien a barrejar-se progressivament.

La situació estratègica de la vila, entre la desembocadura de la Tordera i la badia natural, va fer que esdevingués un indret estratègic per a l'arribada de mercaderies marítimes i per a la seva redistribució cap a l'interior. L'aparició de restes de zona portuària, magatzems, tallers, vil·les o una necròpolis, així ho indiquen.

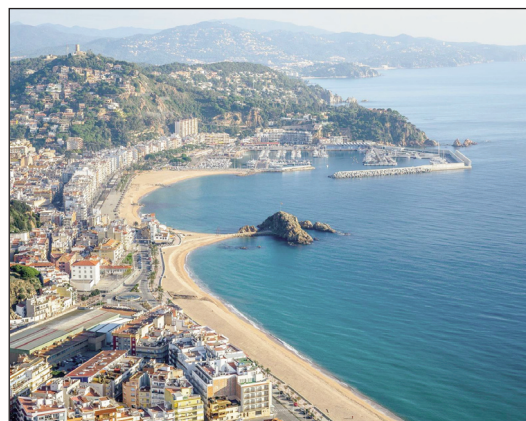
Al temps dels romans era coneguda pel nom de Blanda o Blandae. Sembla que el nom prové de la benignitat del lloc i del clima. La primera notícia escrita ens arriba amb l'historiador romà Pomponi Mela a l'obra *De chorographia* (43-44 dC) en la qual descriu la costa catalana i qualifica Blanda com una població petita. En aquest sentit l'escriptor romà Plini el Vell, que visità la Hispània Tarraconense l'any 73, s'hi refereix en la seva obra *Naturalis Historiae*, però aquest cop en plural Blandae, i cita la ciutat com un nucli de ciutadans romans, *oppidum civium romanorum*, situada a la costa, entre les ciutats d'Iluro (Mataró) i d'Emporion (Empúries). Estrabó i Ptolemeu, esmenten la seva existència al costat del riu Tarnum o Larnum.

La denominació en plural s'hauria de relacionar amb l'existència de dos nuclis, a ambdós costats de la riera. El més antic, a l'esquerra, constituït bàsicament per l'antiga població indígena situada al Turó de Sant Joan, i un de nova planta, a la dreta, que ocuparia el Turó d'en Lladó (els Padrets) i la zona de la Massaneda fins a la Creu Coberta i els dipòsits d'aigua municipal.

Després de la crisi de l'Imperi Romà i l'adveniment visigot, Blanes va viure diverses incursions dels àrabs a final del segle VIII.

El primer esment documentat de la vila és de 974 i correspon a la pertinença de l'església de Santa Maria, llavors anomenada Santa Maria l'Antiga, a Sant Pere de Rodes. El 1058 passà al bisbat de Girona, i el 1242, al patronat del monestir de Sant Salvador de Breda, fins que ben avançat el segle XV, s'integrà a la parròquia de Sant Esteve de Tordera.

El castell de Blanes, conegut als segles X i XI per Forcadell, apareix citat ja l'any 1002 en un document de Sunifred, vescomte de Girona, i cap a l'any 1050 seran els seus successors, els vescomtes de Cabrera, els qui posseiran el castell en feu dels comtes de Barcelona. Per sota dels Cabrera, el domini sobre els habitants de la vila des del segle XII fins al segle XIV va ser exercit per la família de cavallers cognomenada Blanes, instal·lada, en part, des del segle XIII al País Valencià. Durant el segle XIII els senyors feudals Guerau IV de Cabrera i el seu subfeudatari Guillem de Blanes concediran una sèrie de privilegis i llibertats al port i a la vila de Blanes per tal d'afavorir el poblament i el creixement econòmic.

Jaciment romà de Els Padrets

Ocupa el puig d'en Lladó, d'uns 40 m d'altitud. Aquest puig és anomenat també la Penya, ja que del cantó que dona al mar és un penya-segat.

L'any 1972 s'hi iniciaren excavacions arqueològiques l'àrea excavada constitueix un barri de cases mes aviat modestes, situats en l'extrem sud-oest de la població. La pervivència d'elements indígenes queda demostrada per la gran quantitat de ceràmica de tradició ibèrica de tots els tipus que es troba en el jaciment, conjuntament amb ceràmica romana republicana i dels primers decennis de l'Imperi.

La vida a la part superior del Puig d'en Lladó, segons la tècnica constructiva dels murs trobats, comença en el segle I aC, si bé els seus habitants serien individus autòctons que seguirien les seves tradicions pel que fa a la cultura material. La majoria dels elements arqueològics datables pertanyen a decennis anterior i posteriors al canvi de l'Era.

Dels dos carrers perpendiculars descoberts, el que va en direcció nord-sud, puja cap al cim del puig amb un fort pendent; fa 4 m d'amplada, és tallat a la roca natural i té un canal de desguàs de 0,35 m d'amplada en el seu cantó oest, al costat de les parets d'habitació. Aquest canal fou recobert amb argamassa barrejada amb fragments de teula. Les entrades de les cases s'obren a aquest carrer. El carrer núm. 2, en direcció est-oest, perpendicular al primer, no presenta un traçat tan regular i fa entre 3 i 4 m d'amplada.

Les bòbiles que fabricaven els maons i les teules necessaris per a les construccions estaven prop del nucli urbà. Les tegulae trobades, algunes de les quals porten la marca L. SATRI, son característiques del jaciment. La ceràmica a mà, que es fabricava a cadascun dels poblats ibèrics, es seguí elaborant en època republicana. La gran quantitat de fragments, les formes i les peses, fan suposar que eren els mateixos indígenes els qui continuaven aquesta tradició. Els nombrosos fragments d'escòria de ferro testimonien el treball d'aquest metall. Es manufacturaven eines, especialment claus emprats en les construccions i en el mobiliari; igualment es reparaven els utensilis usats. Un tipus d'indústria de caràcter artesanal seria la tèxtil, pel nombre de peces de teler trobades en totes les cales estratigràfiques efectuades. La molta dels cereals per a l'alimentació s'efectuava a cada casa: així ho indiquen els molins circulars i les grans geres (dolia) per a emmagatzemar el gra. Una part de la població es dedicava a la pesca. Sembla que les plaques de pissarra perforades que es troben en el jaciment podien utilitzar-se en les xarxes. El port natural que forma la badia de Blanes servia per a l'arribada i sortida de mercaderies per via marítima.

Les excavacions fetes durant la campanya de 2023 van mostrar que l'inici de la població d'aquest assentament podria datar-se entre 70 i 80 aC. També s'hi va confirmar que no es tracta de cap poblament ibèric.

Per motius desconeguts, la zona fou abandonada a mitjan segle I dC, i no s'han trobat materials més tardans d'època romana.

FITXA TÈCNICA:

Lloc de sortida de Barcelona: Xamfrà dels carrers Consell de Cent i Lepant (Metro L2 Monumental, a 150 metres, i L5 Sagrada Família, a 300 metres) i Tram T4 Monumental)

Hora de sortida: 7:00 h.

Menjars: Esmorzar en àrea de servei o similar, dinar al final de la caminada.

Itinerari a peu: Tordera (1), N-11 (2), depuradora (3), C-32 (4), can Tortós (5), Palafolls (6), la Tordera (7), c. GIP-6831 (8) i Blanes (9).

Longitud: 11,000 km aprx. **Durada:** 3:30 h. aprx. **Desnivells:** 110 m de pujada i 80 m de baixada.

PROPERA SORTIDA SENDER DE LA VIA AUGUSTA: 14 de juny: Palafolls - Calella

PROPERA SORTIDA GR 92: 28 de juny: Vila-Seca - Cambrils

Podeu trobar tota la informació d'aquestes sortides al web:

www.aeef-barcelona.org/camidesantjaume

Tel. d'incidències solament per durant l'excursió: 609 334 872